C:\Users\Plazma\Desktop\Knhy pdf\Hasek_Jaroslav-O_soudcich,_lidech_souzenych_a_odsouzenych.pdb

PDB Name: O soudcích, lidech souzených..
Creator ID: REAd
PDB Type: TEXt
Version: 0
Unique ID Seed: 0
Creation Date: 16.8.1973
Modification Date: 16.8.1973
Last Backup Date: 1.1.1970
Modification Number: 0

O soudcích, lidech souzených a odsouzených
Jaroslav Hašek

Každý soudní referent jest zajímavou figurkou na chodbách soudu. Zdraví všechny dozorce, pak rady soudu a soudce, a znal jsem jednoho referenta, který pozdravoval dokonce i obžalovaného velice uctivě. Přiznávám se, že tou komickou figurkou byl jsem já. Viděl jsem ve všech zlodějích, loupežných vrazích svůj chlebíček. Zejména když to takový lupič dobře provedl a ještě přitom vyvedl nějaký škandál u soudu, jako mrštil krucifixem po panu předsedovi a podobně, přátelsky jsem mu kynul rukou a usmíval se významně na něho. Zlatý člověk, z toho bude zas sloupec, to je nových sedmdesát řádků. Kdyby byl pomlátil celý soud, byl bych měl ještě o sloupec víc. To bych se nezdržel a byl bych mu ještě tu jeho lotrovskou ruku srdečně stiskl.
Soudní referenti nedívají se na obžalovaného pravidelně jako na lotra.
Jen tu a tam občas nutno obecenstvu říct, že včera stál před soudem lotr nejhoršího druhu, což omastí se ještě citátem z nějakého světového autora, poukáže se na nějaké drama světové pověsti, a když jste vylíčili takového lotra co nejhrozněji, udělali z něho vyvrhele lidské společnosti že by ani pes kus chleba od něho nevzal, porota vám ho osvobodí a v musíte psát znova, a napíšete nyní opak, ze totiž těžce zkoušenému muži dostalo se konečně zadostiučinění osvobozujícím výrokem poroty.
Nejhorší je, když myslíte, že bude obžalovaný doopravdy odsouzen. Jeden můj známý lehkomyslně napsal: "Vrah Křepelák byl odsouzen k smrti provazem." Hádali jsme také všichni na provaz, ale dopadlo to tak, že onen přítel musel napsat opravu: "Včera se vloudila nedopatřením tiskárny do našeho

listu do soudního referátu zpráva, že vrah Křepelák byl odsouzen k smrti provazem. Opravujeme nyní dodatečně, že pan Křepelák byl osvobozen a propuštěn na svobodu a jeho pověst že byla rehabilitována. Chyba stala se tím, že náš referent p. Hošek měl připravený výsledek přelíčení s vrahem Moučkou, které se bude konat v příštím porotním období, a v tiskárně byli oba obvinění zaměněni."
Mně samotnému se zas přihodilo, že jsem osvobodil jednoho chlapíka, a k svému údivu jsem se dozvěděl teprve druhého dne z jiných novin, že byl odsouzen do žaláře v trvání 12 let.
Byl jsem tedy nucen napsat: "Svůj referát o včerejším líčeni se Zlíhem pro podvody doplňujeme, že obžalovaný Zlíh byl osvobozen od trapné nejistoty, jak to s ním dopadne, již po deseti minutách, za kterou krátkou dobu soudcové z lidu se poradili, a dozvěděl se po jich návratu, že porotci odpověděli na první hlavní otázku, stejně jako na druhou otázku dvanácti hlasy ano, takže byl Zlíh odsouzen do těžkého žaláře v trvání 12 let."
Porotě člověk nesmí věřit. Jedině když vidí, že páni porotci pláčou, může klidně napsat: "Nato byl propuštěn na svobodu."
Jednou se stalo, že jeden obžalovaný křičel: "Páni soudci z lidu, pěkně jich prosím, já mám pět dětí, já mám deset dětí, já mám patnáct dětí, já mám dvacet dětí!" Ani jedno oko nezůstalo suché. Jen my soudní zpravodajové tvářili se strašně vážně a zahloubali se do spisu obžalovacího.
Tyto obžalovací spisy jsou cennými literárními díly. Někdy jsou jednoduchým a prostým slohem psány, jindy opět psány slohem velice spleteným a opět někdy poeticky, dle toho, kdo je sestavuje na c. k. státním zastupitelství. Vezměme si příklady: Tak viní spis obžalovací, že zúmslným opatřením prostředku přispěl k bezpečnému vykonání toho, že X. Y. úmyslně něco předsevzal, činěním shora uvedeným, ovšem v ten smysl, že předsevzav činění, tak dělal, že jednal.
Nebo píše státní zástupce poeticky, že X. Y., ukrývaje se nepravou tvářností poctivého člověka...
Nebo opět zní žaloba: Bylo to za krásného červencového jitra, kdy policejní strážník č. 182 Josef Jakubec v ranním úsvitu vycházejícího slunce pozoroval za stromem rozložitého, košatého dubu ukrývati se v nejasných obrysech obžalovaného.
Toť literární dílo, o tom není sporu. Tu se čte vlastně povídka před všemi posluchači a obžalovaný musí rozhodně být hrdým na to, že jest opěván státním zastupitelstvím.
Jinými ovšem jsou posudky soudních lékařů. Jednou jeden obžalovaný, který velice rafinovaným způsobem připravil spoustu lidí o 200 000 korun, byl vylíčen v posudku takto: Obžalovaný dělá dojem blbého člověka.
Na tomto pak obhájce jeho zosnoval celou obhajovací řeč. Slyšeli jsme: "Páni porotci, podívejte se na toho blbce, to je kus blba. Děkuji pánům znalcům, že ho skutečně prohlásili za učiněného idiota."
Obžalovaný také děkuje.
Mezi řečí veřejného žalobce a obhájce jeví se velký rozdíl. Pan veřejný žalobce tvrdí, že není obžalovaný blbcem, že jest to velice rafinovaný podvodník.
Obžalovaný vrtí hlavou. Nebývají to naoko dobré poměry mezi veřejným žalobcem a obhájcem. Někdy slyšíte, že veřejný žalobce tvrdí, že obhájce svádí pány porotce ku křivé přísaze, naproti tomu obhájce nařkne veřejně veřejného žalobce z třídní nenávisti, náboženské nesnášenlivosti a jiných pěkných věcí a žádá, aby bylo protokolováno, že byl vinen ze svádění pánů porotců.
Bývá to velice zajímavé, když pak, zatím co porotci se odebírají k poradě, oba soupeřové mluví spolu velice přátelsky, procházejí se po chodbě, usmívají a veřejný žalobce táže se obhájce: "Co byste dělal s tím protokolovaným?" A obhájce odpovídá něco velice neestetického.
Zajímavé jest slyšet výkřiky odsouzených. Obyčejně křičí: "Já jsem nevinen!" Ale jednou jeden obžalovaný a osvobozený zloděj, stojící před porotou, zvolal: "Tak jsem to ukradl, přiznal jsem, nic mně nepolehčuje, a když nyní jsem si chtěl na stará kolena odpočinout, tak osm hlasů je ne, a jen mizerné čtyry hlasy ano. To je divná spravedlnost."
A stařeček zloděj podíval se pln důvěry na veřejného žalobce s jiskrou naděje, že přece alespoň ten pán bude něco namítat a že přece ho nepustí ven na svobodu, kde není nikoho, kdo by mu podal něco k jídlu, nemluvě o přístřeší.
A veřejný žalobce prohlašuje, že nic nenamítá proti propuštění obžalovaného na svobodu, a stařeček vykřikl: "Tak i voni?"

A v přízvuku jsem vycítil, že tak tragicky ani Julius Caesar nevykřikl na Bruta: "Et tu mi fili?" "I voni, pane Brute?"

Národní obzor 6/29, 7. 6. 1912
vojtisek.tripod.com/hasek/